

Arrest

nr. 271 680 van 22 april 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VANSTALLE *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Jij bent geboren op 31 maart 2007 in San Salvador. Aldus ben je minderjarig. Je hebt de Salvadoraanse nationaliteit. Jouw moeder (...) en jouw zusje (...) verblijven eveneens in België.

Op 16 mei 2019 diende jouw moeder een eerste verzoek om internationale bescherming in België in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende

minderjarige werd ingediend. Hierin verklaarde je moeder dat een jong bendelid haar en jou in het oog begon te houden vanaf eind 2018. Hij en andere jongeren hingen steeds rond jullie huis en wanneer jij op straat liep, staarde hij je na en mompelde iets. Op 20 februari 2019 meldde de vrouw die een buurtwinkeltje openhoudt en voor wiens winkeltje steeds benedeleden rondhingen, dat de jongens van plan waren om jou te ontvoeren. Dat ving de vrouw op uit hun gesprekken. Eerst bracht je mama je nog naar school maar kort daarna besloot ze je van school af te halen. Vanaf dan brachten jullie het merendeel van de tijd door bij jouw grootouders. Jullie gingen enkel thuis nog slapen. De benedeleden bleven tot jullie vertrek uit de wijk, eind maart, voor jullie huis circuleren maar er waren geen benaderingen. Vervolgens trokken jullie in bij de toenmalige vriend van je moeder, Mauricio, in Santa Tecla waar MS actief is. Kort daarna, vertrekken jullie samen met Mauricio naar België. Jullie verlieten El Salvador op 13 mei 2019 en kwamen aan in België op 14 mei 2019. Op 16 mei 2019 vraagt je moeder internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). In België kreeg je moeder te horen van een vriendin uit de wijk dat de benedeleden naar jullie gevraagd hebben en wilden weten of je je op school zou inschrijven. Eind juni 2019 zette je moeder de relatie met Mauricio stop na aanhoudende conflicten.

Op 25 mei 2020 weigerde het CGVS jouw moeder zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. Het CGVS was van oordeel dat je moeder niet aannemelijk maakte dat er effectieve toenaderingspogingen door benedeleden van bende 18 ten aanzien van jou ondernomen werden. De feiten die ze aanhaalde met betrekking tot de bende 18 waren onvoldoende zwaarwichtig om de status van subsidiaire beschermde op basis van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet toe te kennen. De vage en niet-plausibele verklaringen over de voorgehouden veiligheidsmaatregelen en het gebrek aan eensluidende verklaringen over de duur van haar verblijf in San Tecla, deden bovendien afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar voorgehouden relaas. Daarnaast noopte de veiligheidssituatie in jouw land van herkomst niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals in bedoeld in art.48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Jouw moeder diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 31 maart 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 12 april 2021 diende je een verzoek om internationale bescherming in jouw naam in. Je verklaarde daarin dat je je land bent ontvlucht omwille van een bendelid dat jou steeds in de gaten hield, jou achtervolgde en tegen je stiefvader vertelde dat hij met je wilde gaan samenwonen. Deze persoon zoekt jou nog steeds, volgens jouw familie in El Salvador. Je grootouders verhuisden bovendien kort voor je interview op de DVZ omdat het zo gevaarlijk was geworden in hun vroegere woonplaats.

Ter staving van jouw verzoek legde je volgende documenten neer: een verslag van psycholoog Rolando EWEL RENGEL, een brief van de directrice van jouw school, een transcriptie van een videofragment en van een audiofragment, persartikels over de moord op de nicht van een vriendin en criminaliteit in El Salvador en het huurcontract van de nieuwe woning van je grootouders.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Je bent immers minderjarig. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal: zo werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in de aanwezigheid van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Je legt een brief neer van jouw psycholoog Rolando EWEL RANGEL dd. 21.04.2021, waarin hij stelt dat jij psychotherapie volgt bij hem sinds 14 januari 2021 en ondertussen 5 consultaties bij hem hebt gehad

en dat er bijkomende consultaties nodig zijn. Hij stelt dat je bang bent dat je zal moeten terugkeren naar jouw land en dat je lijdt aan posttraumatische stress door traumatische gebeurtenissen die je in El Salvador hebt meegemaakt. Deze brief toont niet aan dat jij niet in staat zou zijn om verklaringen af te leggen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt overigens nergens dat jij niet in staat was coherente verklaringen af te leggen. Je gaf van bij het begin aan dat je het moeilijk zou hebben om te spreken over de redenen van je verzoek. Daarop werd jou gezegd dat je altijd om een pauze mocht vragen wanneer het even niet zou gaan. Er werd ook een pauze ingelast en je moeder werd even in het lokaal bij je gelaten toen het even te lastig voor je werd (CGVS, p. 2, 4-5, 9-10).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar eerste verzoek, waarvoor de beslissing definitief is. Jij bevestigt uitdrukkelijk dat je om dezelfde redenen als jouw moeder El Salvador hebt verlaten. Je stelt dat zij de beslissing nam het land te verlaten nadat je haar vertelde dat een bendelid uit jouw wijk je in de gaten hield (CGVS, p. 11-12). Al deze elementen werden reeds door jouw moeder aangehaald in haar eerste verzoek om internationale bescherming (zie arrest toegevoegd aan het administratieve dossier). Het CGVS kan dan ook om de redenen vermeld in het arrest niet besluiten dat er in jouw hoofde elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Aansluitend bij de elementen die je moeder uiteenzette in haar eerste verzoek, verklaar je dat de familieleden van je moeder die in een naburige kolonie van San Antonio woonden, verhuisden nadat het bendelid hen gecontacteerd had en eiste dat ze hun huis verlieten binnen een zekere tijdsperiode omdat ze niet wilden zeggen waar jij was. Je grootouders, die dit al eens eerder hadden meegemaakt, konden niet anders dan hun huis verlaten en verhuizen. Ze verhuisden in mei van dit jaar. Ter staving leg je een huurcontract neer van je grootouders neer. Je weet niet wanneer dat bendelid je grootouders bedreigde, maar je weet wel dat je grootouders ergens in mei verhuisden. Na hun verhuizing hebben je grootouders geen problemen meer gekend met het bendelid of andere bendeleden (CGVS, p. 12-13).

Het nieuwe element dat je aanbrengt, namelijk de verhuizing van je familie, ligt in het verlengde van de feiten die je moeder in haar verzoek uiteenzette en die onvoldoende zwaarwichtig bevonden werden. Er kunnen echter kanttekeningen geplaatst worden bij dit nieuwe element. Zo blijkt nergens uit het huurcontract dat jouw grootouders zouden zijn bedreigd door het bendelid dat jou viseerde. Jouw grootouders kunnen ook om andere redenen zijn verhuisd. Daarnaast leg je geen andere stukken voor die ook maar enigszins een begin van bewijs kunnen zijn voor de problemen van je grootouders met het bendelid. Bijkomend moet de bedenking worden gemaakt waarom het bendelid of de bendeleden jouw familie bijna twee jaar nadat jullie de kolonie hebben verlaten gaan bedreigen. Er kan dan ook niet zomaar geloof worden gehecht aan deze nieuwe beweringen. Hierdoor kan het CGVS niet anders dan besluiten dat het om blote beweringen gaat.

Er werden geen andere elementen of stukken aangebracht tijdens jouw verzoek die een nieuw licht konden werpen op de verklaringen van je moeder. Je legt een audiofragment voor met vertaling waarin een buurvrouw jouw moeder inlicht over het feit dat mannen met een slechte reputatie naar jullie informeerden hoewel de buurvrouw niet weet wat de precieze bedoeling hiervan was. Ook stelt ze dat de veiligheidssituatie in de kolonie steeds slechter wordt (zie vertaling in het administratieve dossier). Bij dit alles moet het volgende worden opgemerkt. In de context van jouw asielaanvraag lijkt dit te suggereren dat bendeleden jullie willen traceren, maar nergens stelt de persoon in het videofragment expliciet dat het om bendeleden gaat noch om de persoon die jou viseerde. Bijkomend moet worden opgemerkt uit de technische gegevens niet kan worden afgeleid wie de afzender van het audiobericht was en waar en wanneer dit opgenomen werd. Niet onbelangrijk is ook het gegeven dat aan privéaudio- en videomateriaal hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden toegekend aangezien dit door mogelijke

manipulatie of enscenering van locatie en omstandigheden geen garantie biedt over de authenticiteit van wat erin verklaard en/of getoond wordt.

De persartikels en het videofragment betreffen de situatie in je woonplaats in je land van herkomst waar criminaliteit en (gendergerelateerd) bendegegeweld plaatsvindt - elementen die in deze beslissing niet ter discussie staan. Deze informatie toont inderdaad enkel aan dat dit soort incidenten in El Salvador gebeuren, maar bevat echter geen verwijzingen naar jou of jouw familieleden (zie vertaling administratief dossier; ontvangsbewijs documenten DVZ dd. 5.05.2021; CGVS, p. 6). Daarnaast breng je ook documenten aan die werden opgesteld door de directrice van je school in België en jouw psycholoog. De directrice van jouw school heeft het in haar brief over je goede vooruitgang op school en je exemplarische gedrag in de omgang met andere leerlingen. Jouw gedrag en schoolprestaties staan niet ter discussie in deze beslissing. Deze elementen hebben volledig betrekking op jouw leven in België en houden geen verband met jouw vrees bij terugkeer. Het attest van de psycholoog dat eerder besproken werd, bevat evenmin elementen die een ander licht kunnen werpen op jouw verklaringen of die van je moeder over de gebeurtenissen in El Salvador. De gebeurtenissen die traumatisch voor je waren, worden bovendien als dusdanig niet omschreven in het attest. Het attest ondersteunt evenwel jouw verklaringen en die van je moeder in het kader van jouw verzoek dat je het nog steeds psychologisch moeilijk hebt met wat jou overkomen is in El Salvador, dat je hierdoor stress ervaart en in België professionele hulp gezocht hebt (CGVS, p. 5, 15-16). Met betrekking tot de beoordeling van de situatie waarin jij bij terugkeer te El Salvador dreigt terecht te komen als gevolg van jouw psychologische problemen, moet worden gesteld dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitsluit voor personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. Je dient je voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De opmerkingen die je na afloop van het onderhoud doorstuurde over de periode waarin je grootouders verhuisden (zie administratief dossier), veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Deze werden in acht genomen in deze beslissing.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat je louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats jouw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop je je beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen

vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf>), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1 A, § 2, van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 57/6, § 3, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, en van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.

2.2. Verzoekende partij, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2021, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”*, waarbij haar verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

2.3. Luidens artikel 57/1, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt *“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”*

De moeder van verzoekende partij diende eerder een verzoek om internationale bescherming in. Haar eerste verzoek werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 252 049 van 31 maart 2021 omdat aan haar asielrelaas, met name het feit dat zij en haar dochter door een bendes wordt gevisieerd, geen geloof kan worden gehecht.

2.4. Artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werden genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet stelt o.a.: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van dien aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.5. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeksters verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet toe om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.6. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekende partij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op pertinente gronden gesteld: *"In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar eerste verzoek, waarvoor de beslissing definitief is. Jij bevestigt uitdrukkelijk dat je om dezelfde redenen als jouw moeder El Salvador hebt verlaten. Je stelt dat zij de beslissing nam het land te verlaten nadat je haar vertelde dat een bendelid uit jouw wijk je in de gaten hield (CGVS, p. 11-12). Al deze elementen werden reeds door jouw moeder aangehaald in haar eerste verzoek om internationale bescherming (zie arrest toegevoegd aan het administratieve dossier). Het CGVS kan dan ook om de redenen vermeld in het arrest niet besluiten dat er in jouw hoofde elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade.*

Aansluitend bij de elementen die je moeder uiteenzette in haar eerste verzoek, verklaar je dat de familieleden van je moeder die in een naburige kolonie van San Antonio woonden, verhuisden nadat het bendelid hen gecontacteerd had en eiste dat ze hun huis verlieten binnen een zekere tijdspanne omdat ze niet wilden zeggen waar jij was. Je grootouders, die dit al eens eerder hadden meegemaakt, konden niet anders dan hun huis verlaten en verhuizen. Ze verhuisden in mei van dit jaar. Ter staving leg je een huurcontract neer van je grootouders neer. Je weet niet wanneer dat bendelid je grootouders bedreigde, maar je weet wel dat je grootouders ergens in mei verhuisden. Na hun verhuizing hebben je grootouders geen problemen meer gekend met het bendelid of andere bendeleden (CGVS, p. 12-13).

Het nieuwe element dat je aanbrengt, namelijk de verhuizing van je familie, ligt in het verlengde van de feiten die je moeder in haar verzoek uiteenzette en die onvoldoende zwaarwichtig bevonden werden. Er kunnen echter kanttekeningen geplaatst worden bij dit nieuwe element. Zo blijkt nergens uit het huurcontract dat jouw grootouders zouden zijn bedreigd door het bendelid dat jou viseerde. Jouw grootouders kunnen ook om andere redenen zijn verhuisd. Daarnaast leg je geen andere stukken voor die ook maar enigszins een begin van bewijs kunnen zijn voor de problemen van je grootouders met het bendelid. Bijkomend moet de bedenking worden gemaakt waarom het bendelid of de bendeleden jouw familie bijna twee jaar nadat jullie de kolonie hebben verlaten gaan bedreigen. Er kan dan ook niet zomaar geloof worden gehecht aan deze nieuwe beweringen. Hierdoor kan het CGVS niet anders dan besluiten dat het om blote beweringen gaat.

Er werden geen andere elementen of stukken aangebracht tijdens jouw verzoek die een nieuw licht konden werpen op de verklaringen van je moeder. Je legt een audiofragment voor met vertaling waarin een buurvrouw jouw moeder inlicht over het feit dat mannen met een slechte reputatie naar jullie informeerden hoewel de buurvrouw niet weet wat de precieze bedoeling hiervan was. Ook stelt ze dat de veiligheidssituatie in de kolonie steeds slechter wordt (zie vertaling in het administratieve dossier). Bij dit alles moet het volgende worden opgemerkt. In de context van jouw asielrelaas lijkt dit te suggereren dat bendeleden jullie willen traceren, maar nergens stelt de persoon in het videofragment expliciet dat het om bendeleden gaat noch om de persoon die jou viseerde. Bijkomend moet worden opgemerkt uit de technische gegevens niet kan worden afgeleid wie de afzender van het audiobericht was en waar en wanneer dit opgenomen werd. Niet onbelangrijk is ook het gegeven dat aan privéaudio- en videomateriaal hoe dan ook geen bewijswaarde kan worden toegekend aangezien dit door mogelijke manipulatie of inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie biedt over de authenticiteit van wat erin verklaard en/of getoond wordt.

De persartikels en het videofragment betreffen de situatie in je woonplaats in je land van herkomst waar criminaliteit en (gendergerelateerd) bendegeweld plaatsvindt - elementen die in deze beslissing niet ter discussie staan. Deze informatie toont inderdaad enkel aan dat dit soort incidenten in El Salvador gebeuren, maar bevat echter geen verwijzingen naar jou of jouw familieleden (zie vertaling administratief dossier; ontvangstbewijs documenten DVZ dd. 5.05.2021; CGVS, p. 6). Daarnaast breng

je ook documenten aan die werden opgesteld door de directrice van je school in België en jouw psycholoog. De directrice van jouw school heeft het in haar brief over je goede vooruitgang op school en je exemplarische gedrag in de omgang met andere leerlingen. Jouw gedrag en schoolprestaties staan niet ter discussie in deze beslissing. Deze elementen hebben volledig betrekking op jouw leven in België en houden geen verband met jouw vrees bij terugkeer. Het attest van de psycholoog dat eerder besproken werd, bevat evenmin elementen die een ander licht kunnen werpen op jouw verklaringen of die van je moeder over de gebeurtenissen in El Salvador. De gebeurtenissen die traumatisch voor je waren, worden bovendien als dusdanig niet omschreven in het attest. Het attest ondersteunt evenwel jouw verklaringen en die van je moeder in het kader van jouw verzoek dat je het nog steeds psychologisch moeilijk hebt met wat jou overkomen is in El Salvador, dat je hierdoor stress ervaart en in België professionele hulp gezocht hebt (CGVS, p. 5, 15-16). Met betrekking tot de beoordeling van de situatie waarin jij bij terugkeer te El Salvador dreigt terecht te komen als gevolg van jouw psychologische problemen, moet worden gesteld dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitsluit voor personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. Je dient je voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De opmerkingen die je na afloop van het onderhoud doorstuurde over de periode waarin je grootouders verhuisden (zie administratief dossier), veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Deze werden in acht genomen in deze beslissing.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat je louter en alleen op basis van jouw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Je hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats jouw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop je je beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.veiligheidssituatie20201012.pdf>, blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador.veiligheidssituatie_20201012.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisereerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal aldus vast en oordeelt hij dat er in het kader van het verzoek om internationale bescherming door verzoekende partij geen eigen feiten zijn aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch zij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te ontkrachten of weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan de verzoekende partij toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel manifest in gebreke blijft. Zij gaat immers niet of nauwelijks *in concreto* in op de motieven in

de bestreden beslissing, doch beperkt zich louter tot het formuleren van algemene beweringen en kritiek en hoofdzakelijk het verwijzen naar algemene landeninformatie, waarmee zij echter geen afbreuk doet aan of een ander licht werpt op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en gevolgtrekkingen.

De Raad wijst erop dat verzoekende partij bezwaarlijk ernstig kan volhouden dat de commissaris-generaal de door haar aangebrachte elementen niet heeft onderzocht gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt immers ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing alle elementen heeft betrokken die door verzoekende partij worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hijzelf beschikt teneinde na te gaan of verzoekende partij eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. De Raad stelt derhalve vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Waar verzoekende partij naar algemene informatie verwijst omtrent de veiligheidssituatie in El Salvador, de invloed van georganiseerde criminele groepen op de samenleving, en waaruit blijkt dat de daden van vervolging van deze groepen politiek gemotiveerd zijn en dat het behoren tot een sociale groep, zoals de persoon die zich verzet tegen de autoriteit en regels van een bende een mogelijke grond voor vervolging kan zijn, moet worden opgemerkt dat dergelijke algemene informatie niet kan volstaan om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Hetzelfde moet worden gesteld met betrekking tot de algemene informatie die wordt aangehaald met betrekking tot het risicoprofiel ingevolge het verzet tegen de verzoeken van bendeleden en het risicoprofiel van vrouwen, jongeren en terugkeerders.

Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hiertoe in gebreke. De persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging is immers determinerend om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekster vervolgens verwijst naar het psychologisch attest dat werd neergelegd en dat volgens haar het schriftelijk bewijs vormt van haar vrees aangezien het haar verklaringen dat het voor haar niet mogelijk is om terug te keren bevestigt, kan zij evenmin overtuigen.

Een medisch of psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel.

Hoewel het document het bestaan van bepaalde mentale letsels kan aantonen, vormt dit neergelegd psychologisch attest geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoekster haar land van herkomst verliet. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan deze vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoekster en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Hier moet ook worden aangestipt dat uit een medisch-psychologisch attest niet zomaar kan worden afgeleid dat het vluchtrelaas op waarheid zou berusten wanneer een psycholoog of psychiater zich voor de gesuggereerde oorzaak van de problematiek louter en alleen baseert op de verklaringen van

verzoekster. Dat verzoekster bepaalde psychologische problemen heeft, maakt nog niet dat haar verklaringen geloofwaardig zijn, kan de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas niet herstellen en sluit evenmin uit dat er andere oorzaken kunnen zijn voor haar psychologische problemen.

Uit het neergelegde attest kan aldus geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoeksters psychische problemen en de aangehaalde vervolgingsfeiten.

De stelling dat verzoekster dit psychologische rapport niet heeft ingediend om aan te tonen dat zij haar angsten niet kan verklaren, maar om de impact aan te tonen die deze angsten hebben op haar gezondheidstoestand, doet hier geen afbreuk aan.

Waar zij stelt dat uit de verhuizing van haar grootouders blijkt dat haar problemen nog steeds actueel zijn en dat zij niet bij machte is om een bewijs te verkrijgen dat de verhuizing het gevolg is van de problemen met de bende, gaat zij voorbij aan de in de bestreden beslissing pertinente motivering waaruit blijkt dat de verhuizing van haar familie in het verlengde van de feiten ligt die haar moeder in haar verzoek uiteenzette en die onvoldoende aantoonde dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft of blootgesteld zal worden aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire beschermingen, maar ook ongeloofwaardig bevonden werden. Verzoekster brengt geen elementen bij die hier een ander licht op kunnen werpen.

Ook waar verzoekster meent dat de verwerende partij het neergelegde audiofragment niet zomaar kan terzijde schuiven aangezien het informatie is die de actualiteit van haar verzoeksters vrees bevestigt alsook het risico om vervolgd te worden in geval van terugkeer, gaat zij volstrekt voorbij aan de pertinente motivering desbetreffend in de bestreden beslissing. Uit het audiofragment blijkt immers niet dat dit gelinkt kan worden aan de bedelenden of de persoon die verzoekster viseerde. Bijkomend kan uit de technische gegevens niet worden afgeleid wie de afzender van het audiobericht was en waar en wanneer dit opgenomen werd en is de bewijswaarde van dergelijke fragmenten hoe dan ook ontoereikend aangezien dit door mogelijke manipulatie of inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie biedt over de authenticiteit van wat erin verklaard wordt.

Met het louter verwijzen naar algemene informatie over het gebrek aan beschermingsmogelijkheden in El Salvador plaatst verzoekster de gedane concrete vaststellingen niet in een ander daglicht. Verzoekster toont ook niet aan dat zij alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput, of in geval van eventuele toekomstige problemen bij terugkeer naar El Salvador desgevallend geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de Salvadoraanse autoriteiten. Verzoekster toont geenszins concreet aan dat de Salvadoraanse overheden in haar geval geen bescherming willen of kunnen bieden, noch dat zij geen beroep kan doen op overheidsbescherming of geen toegang toe hebben.

Reeds in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming, dat door haar moeder werd ingediend, werd ook geoordeeld dat op basis van de beschikbare landeninformatie, niet kan worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook nog steeds noodzakelijk.

Voor zover de verzoekende partij onder verwijzing van algemene informatie aanvoert dat haar verblijf in het buitenland *an sich* eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden, wijst de Raad erop dat op basis van de landeninformatie die door de partijen wordt aangereikt, niet kan worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Zoals reeds in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming, dat door haar moeder werd ingediend, werd uiteengezet, toont de verzoekende partij niet aan dat zij naar aanleiding van de door haar aangehaalde incidenten een gegronde vrees voor vervolging heeft bij terugkeer naar El Salvador. Zij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer om deze redenen ernstige problemen zal ondervinden. Voor het overige beperkt de verzoekende partij zich in haar verzoekschrift tot een verwijzing naar algemene informatie over de situatie van teruggekeerde Salvadoranen zonder *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom zij persoonlijk zou worden blootgesteld aan de daarin beschreven risico's. Het verblijf van de verzoekende partij in België voor de duur van haar procedure voor internationale bescherming resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven. Overigens heeft de verzoekende partij, in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van het bestaan van een dergelijke vrees of een dergelijk risico.

De Raad betwist verder niet dat de verzoekende partij bij terugkeer te maken kan krijgen met beroving, afpersing of bedreigingen, maar wijst erop dat dit een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving, afpersing of bedreigingen verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving, afpersing of bedreigingen bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving, afpersing of bedreiging als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, herinnerde de Raad er bij arrest nr. 252 049 ook aan dat "*enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).*"

De Raad oordeelde dat bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is.

Na zorgvuldige lezing van de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, dringt eenzelfde conclusie zich op.

Verzoekende partij brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop de analyse van de bestreden beslissing is gebaseerd niet langer actueel of correct zou zijn. Verzoekster haalt in dit licht zelfs informatie aan die dateert van 2019 en aldus van oudere datum is dan de informatie aanwezig in het administratief dossier en op basis waarvan geoordeeld werd in de bestreden beslissing.

2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet oordeelt dat verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.8. De Raad kan de bestreden beslissingen slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF